

SZÁMADÁS

írta: III. KOMÓCSIN MIHÁLY

Minden év végén és egy újév kezdetén visszatérünk a megfolt utra, számbavesszük az elért eredményeket és az előttünk álló feladatokat.

Az 1948-as esztendő végén és az 1949-es esztendő elején jócskán van számbavenni való mindkettőből. Az 1947-es év, a fordulat éve után gyors egymásutánban következtek a magyar népi demokrácia győzelmei, eredményeit jelentő események.

Ezek közül jelentőségében leginkább azok az események emelkednek ki, amelyek a magyar munkásosztály, a magyar dolgozó nép vezető pártjával kapcsolatosak. Mert hiszen az eredmények kiharcolója, fejlődésünk előrevivője a Párt, a mi pártunk, az ország vezető pártja. A januárban megtartott egyesülési kongresszuson létrehozta az egységes marxista-leninista alapon álló munkáspártot, a Magyar Dolgozók Pártját. Az egységes párt létrehozásával lehetővé vált, hogy a dolgozó tömegek figyelmét fokozottabban ráirányítsuk az újjáépítő és újító feladatokra, az ország gazdasági és társadalmi rendjét átalakító feladatokra.

Közvetlenül az egyesülési kongresszus előtt a gyárak államosításával a magyar nemzetgazdaság szerkezetét döntő mértékben átalakítottuk. Az államosítások révén a magyar dolgozók túlnyomó többsége többé nem a kapitalista érdekeket szolgáló gyárakban, hanem a munkások vezetése alatt a nép tulajdonát képező gyárakban végzi termelő munkáját. Ezzel és számos más ténnyel a dolgozók előtt végkép behatárosodott, hogy ők az ország, maguknak építik.

Hogy ez mennyire így van, bizonyítják azok a tények, melyeket a termelés fejlesztése terén a munkaversenyek révén elértünk. De a dolgozók erőfeszítései nem is voltak hiábavalók, mert az elért eredmények lehetővé tették, hogy célul tűztük ki — és keresztül is vittük — a hároméves terv 2 év 5 hónap alatt való elvégzését. És a dolgozóknak közvetlenül is jelentkezett — aprópénzre váltva — az eredmény: 1948 folyamán sikerült a dolgozók életszínvonalát állagosan a békebeli jóléti emelés és nagyvonalakban ezen a téren már most elérni azt, amit a hároméves terv végére, 1950 augusztusára írtunk ki.

Ezekből az eredményekből nem maradtak ki a szegedi dolgozók sem. Szeged összes jelentősebb üzemait államosítottuk és élükre a szegedi munkásság harcedzett fiait kerülték. Ennek eredménye meg is mutatkozott a munkaverseny-nél, melyből a szegedi dolgozók is kivették alaposan részüket. Először bizonyították nem egy üzemünk kapuja fölött és számos fizikai, szellemi dolgozónk mellett csillogó élmunkás jelvények. De az életszínvonal terén sem maradt az országos átlag alatt a szegedi munkásság.

Gazdasági téren elért eredményeink mellé méltóan sorakoznak annak nem kis részben elősegítői, a politikai

téren elért eredményeink. A Pfeiffer pártnak, mint a reakció fellegvárának felszámolása után, döntő csapásokat mértünk az egyház palástja mögé bujt reakcióra, a felekezeti iskolák államosításával a klerikális reakciót egyik leglényegesebb működési területéről szorítottuk ki és a föld, a gyár után a nép tulajdonába adtuk az iskolát is. Ezzel kulturális téren is, utat nyitottunk a fejlődésnek. A felekezeti iskolák államosításával és egyéb tanügyi reformokkal emeltük népoktatásunk színvonalát és megnyitottuk az utat a dolgozók fia előtt a magasabb képzettséget nyújtó iskolák felé.

A klerikális reakció elleni harcban az ország katolikus társadalmát — élükön a néppel tartó papokkal — mögénk sorakoztattuk fel. Már ez is előrevetítette a klerikális reakció vereségének árnyékát. A reakció vereségeihez tartozik az a tény is, hogy a dolgozó tömegek, elsősorban a munkásosztály befolyása megnőtt az államhatalomban, az államapparátuson belül annak legfelsőbb szervében, a kormányban is. Az, hogy a miniszterelnöki és földművelésügyi tárcát a dolgozó kispaparszág következtetés képviselőinek kezében, a belügyi, hadügyi és a legfontosabb gazdasági minisztériumokat a munkásosztály fiai kezében vannak, fényes bizonyíték erre.

A reakció elleni harcban az 1948-as esztendőben nem Szeged volt az utolsó. A felszabadulás előtt különösen, de meg a felszabadulás után is Szegedet tekintették az ellenforradalom, a reakció legfőbb bástyájának. Ennek meg is volt az alapja, mert Sulyokék, Pfeifferék és kezdetben Mindszentyék számára is itt mutatkozott a legjobb talaj. A reakció az azt remélték, hogy Szegedről — melynek ellenforradalmi tradíciói vannak — elindíthatnak egy újabb ellenforradalmat. Szeged dolgozóit azonban, élükön a kommunis-tákkal, átgyújták, megművelték Szeged talaját a népi demokrácia számára. Ami sikerült Sulyoknak, Pfeiffernek — és első időben némileg Mindszentynek, hogy bizonyos mennyiségű tömegeket vonultatassanak fel reakciós politikájuk mellett, az később ellenkezőjére sikerült Mindszenty szegedi híveinek, mert a tömegek nem mellettük, hanem ellenük fordultak. Szeged politikai arculata is átalakult és erre is a népi demokrácia nyomja már rá bélyegét.

Politikai eredményeink között, nem kis jelentőséggel bírnak külpolitikai vonalon elért eredményeink. 1948 folyamán megszüntettük külpolitikai elszigeteltségünket; baráti szerződést kötöttünk a nagy szocialista Szovjetunióval, a béke öröve és a szomszédos népi demokratikus államokkal. Ezzel felsorakoztunk a béke és haladás mindinkább erősödő táborába, melynek olyan erős bástyái vannak, mint a gazdasági,

politikai és katonailag tegezősebb hatalom, a Szovjetunió, mint a népi demokráciák.

Összegezve: politikai téren szétvertük a reakció legfőbb hadállásait és hozzáfogtuk megsemmisítéséhez.

Gazdasági téren országunkban szétvertük a kapitalizmust és ráléptünk a népi demokrácián keresztül a szocializmus építésének útjára.

Az elért eredményeinknél még nagyobbak az előttünk álló feladatok. Mint eredményeink számbavételénél, itt is első sorban, mint legfontosabbal, pártunkkal kell foglalkoznunk. Milyen feladataink vannak pártunkkal kapcsolatban? Mindenki előtt ismeretes a Politikai Bizottság szeptember 2-1 határozata, melynek célja, hogy megszűntessék a párt összetételében mutatkozó hibákat és el-tüntetessék a párt élespart jellegének elmosódását. Képesse legyen pártunkat az előttünk álló megnövekedett feladatok, így elsősorban a szocializmus építésének megvalósítására.

A Politikai Bizottság határozatának végrehajtása terén már nagyjelentőségű lépéseket tettünk, a pártapparátusban dolgozó elvtársak, a pártvezetőségek és a pármunkások felülvizsgálásával, pártszervezeti életünk fejlesztésével.

A határozat végrehajtása terén jelentős eredmény, hogy párttagjaink széles tömegei aktivizálódtak a pártmunka végzésében, a párttag-ság mind nagyobb tömegei kapcsolódnak be a tanulásba. Előttünk áll azonban ezen a téren mondhatjuk a legnagyobb feladatot. El kell végeznünk a párttag-ság hatalmas tömegének felülvizsgálását. Ki kell emelni a párttag-ság tömegei között a pártba nem való elemeket, felszárni kell hozni mindazokat a jó kádereket, akiket eddig még nem ismerünk meg. Tovább kell javítani pártszervezetünk munkáját és a párttag-ságot aktivizálni. És a feladatot jól elvégezni csak úgy tudjuk, ha a felülvizsgáló bizottság tagjai, de ezen túlmenően minden egyes pártfunkcionáriusaink, pártmunkásaink komoly, lelkiismeretes munkát végeznek és pontosan betartják az illetékes pártszervek utasításait.

A felülvizsgálás folyamán meg kell javítanunk pártunk szociális összetételét, határozottan ki kell domborítani pártunk proletár jellegét, úgy a vezetésben, mint a párt összetételében. S ezt a nem kis munkát viszonylag rövid idő alatt január és február hónapokban el kell végezni, hogy a Politikai Bizottságunk határozatának megfelelően a tagsági könyvek átcserezésére március hónapban sor kerülhessen.

Nagyszegedi viszonylatban 18—20 ezer párttagot kell (az eddigi felülvizsgálatokon kívül) a bizottságaink felülvizsgálni. A bizottságok jó munkát csak úgy tudnak végezni, ha munkájukban első sorban a pártbi-

zalmiak, de az egész párttag-ság komoly támogatását élvezik. Pártbizalmiaink feladata, hogy tízes csoportjuk tagjait előkészítsék a felülvizsgálásra, felvilágosítsák őket a Politikai Bizottság határozatának jelentőségéről és a felülvizsgálás fontosságáról. Felvilágosító munkájukon túlmenően részt vesznek a tízes csoportjukhoz tartozó tagok felülvizsgálásában. Párttagjaink feladata, hogy segítségére legyen a bizottságoknak, az osztálygyűléseken, a pártba nem való elemek leleptetésével.

Ezen túlmenően a tagságunk feladata, hogy a taggyűléseken aktív részvételével biztosítsa a felülvizsgáló bizottságok helyes javaslatainak — a pártdemokrácia szabályainak megfelelően — gyakorlatba való átültetését, határozatait való emelését, esetleg helytelen javaslatoknak a javítását. Minden egyes kádásra, vagy vizsgálóműhelyre javasolt párttag ügyében a párt tagsága dönt.

A Politikai Bizottság határozatának helyes végrehajtásával nemcsak a párt, hanem a párttag-ságunk érdekelt, hanem az egész dolgozó magyar nép érdekeit szolgáljuk, mert erős, egységes kommunista párt gyorsabb ütemben tudja előrevinni a szocializmus építését, a dolgozó tömegek gazdasági és kulturális felemelését.

Politikai vonalon sem kis feladatok állnak előttünk. Azt, amit az 1948-as esztendőben megkezdünk, a reakció felszámolását, az 1949-es esztendőben be is kell fejezünk. Mindszenty letartóztatásával a klerikális reakció felszámolása még nem történt meg. Ennek a feladatnak a megvalósítása még előttünk áll.

Pártunk álláspontja, mint a felszabadulás óta mindig, most is az, hogy a magyar népi demokrácia és a katolikus egyház között lévő függő kérdéseket békés tárgyalások útján oldjuk meg. Természetesen a kérdések megoldásához hozzátartozik az is, hogy a klerikális reakciót maradéktalanul felszámoljuk. E feladat megvalósításában ugyanúgy, mint a Mindszenty-ellenes harcban voltunk, vannak a széles katolikus dolgozó tömegek és a néppel erős és tartó katolikus papok is.

Feladatunk, hogy Mindszenty és a klerikális reakció népetlenes hazaáruló üzelmeit felfedjük a nép, a Mindszenty által félrevezetett katolikus hívők előtt. Ezeket is magunk mellé állítva segítjük a katolikus egyház vezetőinek demokratikus részét a problémák megoldásában. Ki kell azonban hangsúlyozni határozottan, hogy ne engedjük, hogy a reakció rémhírtérjesztései és provokációi érvényesüljenek és esetleg helytelen színben tűnjenek fel azok az intézkedések, amelyeket demokratikus kormányzatunk tett ennek a kérdésnek megoldása terén.

Ne engedjük, hogy a reakció úgy állítsa be, mint ha itt a vallás, vagy az egyház ellen folyna a harc. Mindenki ki kell hangsúlyozni és domborítani munkánkban, hogy nem engedünk vallás- és egyházellenes harcot, de igenis harcolunk — és megvárjuk keményen harcolunk — a katolikus egyház palástja mögé bujt reakció ellen. A kommunis-ták vezetésével a magyar dolgozó nép meg fogja védeni a mindszentyista reakciósok ármánykodása ellenére hazánk függetlenségét, népünk békéjét és népi demokráciának a nép érdekeit szolgáló vívmányait.

Politikai feladatainknál nem kisebbek a gazdasági téren előttünk álló feladataink sem. Az 1949-es esztendőben úgy kell dolgoznunk, úgy kell termelnünk, hogy a hároméves terv 2 év 5 hónap alatt való befejezését biztosítani tudjuk. Hogy ezt a feladatot valóban teljesíteni tudjuk, ahhoz szükséges ipari munkásságunk óriási felrakozása a terv megvalósítására. Nemcsak arról van szó, hogy mennyiségileg emeljünk és minőségileg javítsuk ipari termelésünket, hanem arról is, ami ma az egyik legfőbb szempont, — hogy előbb tegyük termelésünket.

Iparunk további fejlődésének alapja a termelőken-ség nagymértékű növelése. Kereskedelmünk csak úgy tudja biztosítani az ipar számára nélkülözhetetlen kátföldi anyagnak a behozatalt, ha ocsóbban tudunk termelni.

A magyar dolgozók életvonalának további emelését csak úgy tudjuk biztosítani, ha ocsóbban termelünk, ha növeljük a termelőkenységet. Ipari munkásságunknak mindinkább át kell érezni, hogy az ország vezetése nagyobb felelősséget kíván meg ipari munkásságunktól is, a szocializmus építése nagyobb követelmények elé állítja. Biztosak vagyunk benne, hogy a magyar ipari munkásság, így körte a szegedi ipari dolgozók is meg fognak felelni a követelményeknek.

Az előttünk álló feladatok közül nem kis jelentőséggel bír a szocializmus építésének meggyorsítása felán, a mezőgazdaság területén. A tél hónapok alatt széleskörű nevelő munkával kell képessé tennünk parasztágunkat az előttünk álló feladatok megvalósítására.

Ma már a parasztok mind nagyobb tömegei látják, hogy boldogulniuk kell az új utat, amelyet a Magyar Dolgozók Pártja mutat számukra. Mind nagyobb tömegei látják, hogy a Magyar Dolgozók Pártja azt akarja, hogy kikészüljenek a falu elmaradottságát a város szemből. Biztosítunk a falu népének számára is mind azt a kátföldi, élelmiszeranyagot és egyéb tehetségeket, amelynek a város dolgozó számára már biztosított van, s hogy a falu is a város-sal együtt vigyázzon előre a fejlődés útján a szocializmus felé.

Az új esztendő küszöbén ezeket az eredményeket feladatokat kell számbavennünk, ezeknek a feladatoknak a megvalósítására kell az 1949-es esztendőben felsorakoznunk.